

SENTÈNCIA 2002-15 DE 19 D'ABRIL DE 2002

CASS. PROCÉS ADMINISTRATIU. COSTES. És legal en aquest cas de no carregar les costes a la CASS, el recurs estava destinat a intentar fer evolucionar una jurisprudència recent.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Sra. J.A.S. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 1 de febrer de 2001, que confirma en alçada la decisió del 20 de desembre de 2000, sol·licitant l'anul·lació de les resolucions impugnades i l'atorgament d'una pensió mínima de vellesa de 5000 punts amb efectes des del mes de desembre de 2000.

2.- En la sentència del 12 d'octubre de 2001, el Tribunal de Batlles ha estimat la demanda formulada per la Sra. J.A.S. i ha condemnat la CASS al pagament de les costes processals causades.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 28 de novembre de 2001, la CASS s'oposa a la condemna al pagament de les costes ja que considera que no hi ha prova de mala fe ni de temeritat

La CASS ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 22 de gener de 2002.

4.- En la seva contesta de data 18 de desembre de 2001, la Sra. J.A.S. manifesta que la condemna de la CASS al pagament de les costes està justificada ja que la CASS ha mantingut una actitud dilatòria, temerària i contrària a la bona fe.

Ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 23 de gener de 2002.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- El Tribunal Superior, Sala Administrativa, es competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- L'únic motiu de recurs d'apel·lació presentat per la CASS és la condemna a les costes establertes per la sentència de primera instància.

La qüestió objecte en aquesta segona instància s'ha de resoldre d'acord amb els criteris que es contenen en la Sentència número 02-04 del 6 de febrer de 2002.

En el cas que ara s'examina, la interpretació jurisprudencial sobre les modalitats d'aplicació de l'article 41 del Reglament Tècnic ha quedat clarament establerta en la sentència núm. 99-30 del 20 d'octubre de 1999. En la data de presentació de la memòria de primera instància en el present cas (20 de març de 2001: veure foli 39), la CASS estimava que aquesta jurisprudència recent no s'havia confirmat. El recurs estava per tant destinat a intentar modificar aquesta jurisprudència recent.

Tenint en compte aquestes circumstàncies particulars és legal en aquest cas de no carregar les costes a la CASS.

Ja que la jurisprudència mencionada està ben consolidada, la interposició de nous recursos referents a aquesta única argumentació, podria justificar la imposició de les costes a càrrec de la CASS.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Estimar el recurs d'apel·lació presentat.

Segon: Anul·lar parcialment la sentència recorreguda i declarar de no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.